

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 14. april 2014. god.
Ref. br.: RK 596/14

РЕШЕЊЕ О НЕПРИХВАТЉИВОСТИ

у

slučaju br. KI196/13

Podnositelj

Alisait Qerimi i četvoro drugih

**Ocena ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova, Rev. br. 235/2011, od
12. jula 2013. god.**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Kadri Kryeziu, sudija
Arta Rama-Hajrizi sudija

Podnositelj zahteva

1. Podnosioci zahteva su: g. Alisait Qerimi, g. Abdylaziz Ahmeti, g. Nexhat Osmani, g. Fehmi Shala i g. Nuhi Robelli (u daljem tekstu: podnosioci), iz opštine Gnjilane, koje sa punomoćjem zastupa g. Alisait Qerimi.

Osporena odluka

2. Osporava se presuda Vrhovnog suda Kosova, Rev. br. 235/2011, od 12. jula 2013. god., koju su podnosioci zahteva primili 5. avgusta 2013. god.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je zahtev za ocenu ustavnosti presude Vrhovnog suda Kosova, Rev. br. 235/2011, od 12. jula 2013. god., koja je potvrdila presude nižestepenih sudova, odbijajući kao neosnovan zahtev podnositelja za vraćanje na radno mesto sa svim pravima koja im pripadaju iz radnog odnosa.

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 47 Zakona o Ustavnom суду Republike Kosovo, br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 56 (2) Poslovnika o radu.

Postupak pred Sudom

5. Dana 12. novembra 2013. god., podnosioci su podneli zahtev Ustavnom суду Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 2. decembra 2013. god., predsednik Suda je odlukom br. GJR. KI196/13, imenovao sudiju Arta Rama-Hajrizi za sudiju izvestioca. Istog dana, predsednik Suda je odlukom br. KSH. KI196/13, imenovao Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Snezhana Botusharova i Kadri Kryeziu.
7. Dana 11. decembra 2013. god., Sud je obavestio podnosioce i Vrhovni sud o registraciji zahteva.
8. Dana 19. decembra 2013. god., zastupnik podnosioca zahteva je podneo Sudu punomoćje kojim on zastupa druge podnosioce.
9. Dana 7. februara 2014. god., veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

10. Dana 2. februara 2011. god., Opštinski sud u Gnjilanu, postupajući na osnovu tužbenog zahteva podnositelja zahteva protiv banke "NLB-Priština", filijala u Gnjilanu, kojim su podnosioci zahteva tražili vraćanje na radno mesto u banci "NLB-Priština", filijala u Gnjilanu, sa svim pravima koja proizilaze iz radnog odnosa, doneo je presudu C. br. 714/09, kojom je odbacio tužbeni zahtev kao neosnovan.
11. Dana 14. jula 2011. god., Okružni sud u Gnjilanu, postupajući na osnovu žalbe podnositelja zahteva, doneo je presudu AC. br. 82/11, kojom je odbio žalbu kao neosnovanu i potvrdio presudu Opštinskog suda. U svojoj presudi, Okružni sud je dalje naglasio:

„... ovaj Sud je ocenio zaključak i pravno stanovište prvostepenog suda i našao da su ispravni i zasnovani na zakonu, da imaju podršku izvedenih dokaza i da su dati opravdani razlozi koje prihvata i ovaj Sud.

*...
Ovaj Sud smatra da je prvostepeni sud činjenično stanje utvrdio pravilno i potpuno i da je pravilno primenjeno materijalno pravo...”.*

12. Dana 12. jula 2013. god., Vrhovni sud Kosova, odlučujući na osnovu zahteva za reviziju podnetog od strane podnositelja zahteva, odlučio je da je revizija neosnovana. Vrhovni sud je u obrazloženju naglasio:

“...Vrhovni sud Kosova je našao da su nižestepeni sudovi napravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, pravilno primenili odredbe parničnog postupka i materijalno pravo, kada su našli da je tužbeni zahtev tužilaca neosnovan...”.

13. Dana 10. septembra 2013. god., podnosioci zahteva su se obratili Javnom tužilaštvu Kosova sa “Inicijativom za podnošenje zahteva za zaštitu zakonitosti.”
14. Dana 23. septembra 2013. god., Državni tužilac, preko obaveštenja br. KMLC. br. 98/13, obavestio je podnosioce zahteva *da su „..u ovom slučaju istekli svi zakonski rokovi za podnošenje zahteva za zaštitu zakonitosti“*.

Navodi podnosioca zahteva

15. Podnosioci zahteva tvrde da su im presudom Vrhovnog suda Kosova, Rev. br. 235/2011, od 12. jula 2013. god., povređena prava zaštićena Ustavom, član 24 (Jednakost pred Zakonom), član 31 (Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje), član 54 (Sudska Zaštita Prava) i član 49 (Pravo na Rad i Obavljanje Profesije) Ustava, član 101 Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima i član 6 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava.

16. Podnosioci zahteva zaključuju, tražeći od Ustavnog suda da:

“Tražimo da se ponište presude svih sudske instanci i to: presude Opštinskog suda u Gnjilanu, C.br. 714/09, od 02.02.2011. god., Okružnog suda u Gnjilanu, Ac.br. 82/11, od 14.06.2011. god., kao i Vrhovnog suda Kosova, Rev.br. 235/2011, od 12.07.2013. god.”.

Prihvatljivost zahteva

17. Kako bi bio u stanju da razmotri zahtev podnositelja, Sud pre svega treba da oceni da li su podnosioci zahteva ispunili uslove prihvatljivosti, utvrđene Ustavom i dodatno obrazložene Zakonom i Poslovnikom o radu.
18. U tom smislu, član 113 stav 7 Ustava propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

19. Pored toga, član 49 Zakona propisuje “*Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnositac primio sudsку odluku*”.
20. U ovom slučaju, Sud primećuje da su se podnosioci zahteva, da bi zaštitili svoja prava, obratili Opštinskom sudu u Gnjilanu, Okružnom sudu u Gnjilanu i u na kraju Vrhovnom sudu Kosova. Sud, takođe, primećuje da su podnosioci zahteva, presudu Vrhovnog suda, Rev. br. 235/2011, od 12. jula 2013. god., primili 5. avgusta 2013. god., a zahtev je Sudu podnet 12. novembra 2013. god.
21. Stoga, Sud smatra da su podnosioci zahteva ovlašćene stranke i da su iscrpeli sva pravna sredstva na raspolaganju prema primenjivom zakonu i da su zahtev podneli u roku od četiri meseca.
22. Međutim, Sud takođe treba da uzme u obzir pravilo 36 Poslovnika o radu, koje propisuje:

“(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahteve: (c) samo ako zahtev nije očigledno neosnovan”.
“(2) Sud odbacuje zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:
[...], ose
b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava, ili
[...], ili
d) da podnositac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju”.
23. Podnosioci zahteva tvrde da presuda Vrhovnog suda, Rev. br. 235/2011, od 12. jula 2013. god., kojom je potvrđena presuda Opštinskog suda u Gnjilanu, C. br. 714/09, od 2. februara 2011. god. i presuda Okružnog suda u Gnjilanu, AC. br. 82/11, od 14. juna 2011. god., krši njihova prava garantovana Ustavom, odnosno član 24 (Jednakost pred Zakonom), član 31 (Pravo na Pravično i Nepristrasno Suđenje), član 54 (Sudska Zaštita Prava) i član 49 (Pravo na Rad i Obavljanje Profesije) Ustava, član 101 Univerzalne deklaracije o ljudskim pravima i član 6 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava.
24. S tim u vezi, Ustavni sud ponavlja da prema Ustavu, nije njegova dužnost da deluje kao sud četvrtog stepena u vezi sa odlukama donetih od strane redovnih sudova. To je uloga redovnih sudova da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi, *mutatis mutandis*, Garcia Ruiz protiv Španije, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. god.; vidi takođe slučaj KI70/11 podnositaca Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. god.).
25. Ustavni sud može samo da razmatra da li su dokazi predstavljeni na pravilan način i da li su postupci, gledano u njihovoј celini, bili sprovedeni na takav način da su podnosioci zahteva imali pravično suđenje (vidi, *inter alia*, slučaj Edvards protiv Ujedinjenog Kraljevstva, zahtev br. 13071/87, Izveštaj Evropske komisije za ljudska prava od 10. jula 1991. god.).
26. Na osnovu spisa predmeta, Sud primećuje da je obrazloženje dato u presudi Vrhovnog suda jasno i da je nakon razmatranja svih postupaka, Sud takođe

našao da postupci u redovnim sudovima nisu bili nepravični ili proizvoljni (Vidi, *mutatis mutandis*, Shub protiv Litvanije, br. 17064/06, ESLJP, odluka od 30. juna 2009. god.).

27. Štaviše, Vrhovni sud je u svojoj presudi potvrdio “*Vrhovni sud Kosova je našao da su nižestepeni sudovi na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, pravilno primenili odredbe parničnog postupka i materijalno pravo, kada su našli da je tužbeni zahtev tužilaca neosnovan [...]*”.
28. Na osnovu gore navedenih razloga, Sud smatra da činjenice podnete od strane podnositelja zahteva ni na jedan način ne opravdavaju tvrdnju o povredama ustavnih prava i da podnosioci zahteva nisu na dovoljan način potkrepili svoje tvrdnje.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 20 Zakona i pravilom 36 (2) b) i d) Poslovnika o radu, dana 7. februara 2014. god., jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona; i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Arta Rama-Hajrizi

Predsednik Ustavnog suda

Prof. dr Enver Hasani

